

Авторството на Чинтуловъ се установява отъ Икономовъ, Чакъровъ и др.

№ 8. (*Въ търъ еча, балканъ стене*) — пръвъ пжтъ го срѣщамъ въ „Народна пѣснопойка“... събралъ... Г. П. Васн-левъ... Търново, 1888, с. 109 — 110; печатано е безъ името на автора и съ заглавие: „Габровското възстание — 1862“, което послѣ се повтаря въ пѣснопойкитѣ. Въ тѣхъ къмъ него обикновено стоятъ и слѣдващитѣ строфи:

Че само нашъ милъ народъ
Въ робство okayва свой животъ
Ахъ! любезно отечество
За тебъ ще се бия.

Драго ми е на полето
Съ турчинъ да се бия
Съ левъ Български въ дѣсна ржка
Славно да го гоня! —

За моето отечество
И прадѣдно наслѣдство
Не щж сръбро нито злато
Ни на свѣта богатство.

Таламбази като биятъ,
Сърдцето ми играе,
За българската свобода,
Кръвта ми ври не трае.

Всичко вече прѣзирамъ,
Въ бойното поле отивамъ;
Четире вѣка и половина
Огкакъ въ робство въздишамъ.

Прѣдъ топове и прѣдъ пушки
Не се боя тичамъ;
На чада, братя и сестри
Свободата искамъ. —

То е мое богатство,
За то ми сърдцето стени
Доста робство и тиранство,
Всички на оржие!